

Promjene u energetskej orijentaciji SAD-a

ŠTO U AMERIČKU ENERGETIKU DONOSI NOVI PREDsjedNIK?

■ prof. dr. sc. Igor DEKANIĆ, dipl. ing.

Donekle iznenađujuća pobjeda novoizabranog američkog predsjednika Donalda TRUMPA potaknula je niz analiza i predviđanja kakva bi mogla biti njegova buduća politika u brojnim područjima: od međunarodne diplomacije, preko geopolitičke osnove buduće politike, sigurnosne i drugih politika, do politika u konkretnim područjima gospodarstva, energetike, trgovine itd. Svima je jasno kako su najave u predizbornim kampanjama jedno, a konkretni potezi, jednom kada se preuzme odgovornost za obavljanje javnih poslova, nešto sasvim drugo. Gromoglasna, beskompromisna, izravna i medijski vrlo populistički profilirana te na kraju uspješna predizborna kampanja novog predsjednika stvorila je dojam kako se o njegovim političkim uvjerenjima sve zna.

No, je li tome doista tako? Mogu li se doista iz naglasaka u medijskoj kampanji, čija je svrha ipak samo privlačenje glasača i omogućavanje izborne pobjede, razaznati potpuniji obrisi kasnije politike i konkretnih poteza? To se osobito odnosi na vrlo kompliciranu i racionalnu komponentu politike, poput one energetske. Jesu li opće naznake izrečene u kampanji o korjenitoj promjeni energetske orijentacije SAD-a i oslanjanju na domaće izvore energije doista potvrda zaokreta američke energetske politike u pravcu fosilnih izvora? Determinizam odnosa u infrastrukturno isprepletenu djelatnost kao što je energetika, doista nalaže potrebu raščlambе kakve su promjene u američkoj energetskej politici moguće i koje su od njih realno ostvarive?

Prije svega, postavlja se pitanje kakav je doista proces kreiranja energetske politike u SAD-u? Autor komentara u uvodnom dijelu jedne od svojih knjiga, prije gotovo tri desetljeća, napisao je: *"Američka energetska politika i nije klasična politika, već više skup šire usvojenih prepoznatljivih razmišljanja o problemima energetske grane ili o sektoru energetike u cjelini. Ona definitivno nije direktivna i država nije nosilac razvoja i glavni investitor u energetici. To je činjenica bez obzira na postojanje ministarstva za energetiku u izvršnoj administraciji, odgovarajućih komiteta i potkomiteta u Kongresu SAD, posebne ekipe u Izvršnom uredu Bijele kuće, koja savjetuje predsjednika SAD o energetskej pitanjima, fondova za istraživanje i razvoj u energetici, kao i na postojanje korespondirajućih organa u državama itd. Štoviše, uvjerenje Amerikanaca (i to američkih stručnjaka)*

**CIJELI ČLANAK
PROČITAJTE U TISKANOM
IZDANJU ČASOPISA**